

Jiems pamauti tikrais žmonėmis, bet laimingais. To trūkumai
visi.

132 žd.

Renesanso žmogaus paveikslas

V. Šekspyro dramoje „Hamletas“

Renesanso laikų žmogui būdingas gyviniuo prasmių
apmąstymas, savo poelgių svarstymas, ^{savo} vertybių žinojimas ir
siekinimas jų atitikinėti. Nebijoma klysti ir taisyti savo klai-
das, nes tik taip žmogus tobulėja ir įgyja patikėjimo savimi.
Viljamio Šekspyro dramoje „Hamletas“ pagrindinio ke-
rojaus Hamleto paveikslas galima žvelgti tūos atgimimo epo-
chos žmogui būdingus bruožus.

Daujos princas Hamletas dramoje yra vaizduojamas
kaip molatas ugstantis ir apgalvojantis galimas veiksmai
pareikmes žmogus. Jam svarbu atkurti teisingumą ir pariti-
kėjimą? lietais, todėl jaunuolis, prieš priimdamas svarbius
sprendimus, nuodugniai apgalvoja savo veiksmy eigę. Ham-
letas nesukiba keršyti už savo tėvo mirtį karaliui klan-
dijui, nes jam svarbu suprasti ^{savo} poelgio priežastis. ^{klaidau} Pariti-
kėti tėvo smėkla-abejotnas dalykas, kuriam trūksta
įrodymų, todėl tasto paveldėtojas iš pradžių nieka išsiaiš-
kiuti visus iki galo ir tik tada atkeršyti tikrąjam žudikui!
*įrodyti, kaip jis priima
sprendimą*

Tai rodo, jog Hamletas atstovauja tipiško Renesanso laikų žmo-
gų, visada abejojanti, svarstanti ir analizuojanti įvykių praus.

Šioje dramaturgo V. Šekspyro tragedijoje yra atskleidžia-
mas ir vienas pagrindinių Hamleto siekių - įrodyti teisumą
ir taisyti tradicinius vertybes praradusi pasaulį. Jo veiksmai
parodo ^{je esant veiksmai!} ^{Tai yra veiksmai, nepačius žmogaus gyvenimą} blogio ir gerio ^{pažinimą}, prieš kurį Hamletas ^{at}
nepalaužia kovojęs, ^{edamas} ir tik savo sėkme. Hamleto siekis atker-
šyti savo dėdei už tėvo nužudymą yra savaimis suprantamas,
nes ^{kerštas} gera įrašytas į riterio garbės kodeksą. Jei žmogus neker-
šija, negina savo ir artimųjų garbės, yra laikomas silpnu
ir nevertu riterio vardo. Daujos princas šio kodekse taisyklių
nelaužo ir siekia atkurti teisingumą. Toks poelgis yra pager-
bos ir dorovės siekimo pavyzdys, ypač būdingas Renesanso
epochai.

Pagrindinis kūrinio veikėjas Hamletas-žmogus, suvokiantis,
jog pareigos atlikimas yra svarbesnis už asmeninę laimę, troš-
kimus. Daujos princas auklėja savo draugystę ir meilę Ofelijai
bei paritikėjimą ir pagarbą motinai dėl uosto ir būtinybės <sup>jin ja
mekina!</sup>
atkeršyti už tėvo nužudymą. Žinoma tai nėra lengvas uždu-
vinys, sukeliantis vien skausmą ir liūdesį, tačiau Hamleto
apsprendimas yra tirtas ir negindjamas. Atstumdama
Polonijaus dukrę ir apgalvudamas motus: „... neištikimybė,

Jis bando pateikti savo keršto siekimą ir teisingumo troškimą. Ar tikrai? Žmonų laimė yra aukojama ^{dėl} garbės ir orumo

st keičia viso kūrinio metą, taip įrodant veikėjo valios ir ryšio keistokumą.

50zd.— V. Selispyras dramoje „Hamletas“ puikiai atskleidė pagrindinio ^{veikėjo} Hamleto kaip išskirtinio, tačiau Renesanso epochos asmenybės atitikaučio žmogaus paveiktą. Hamletas vadovaujasi dorovės principais, aukodamas savo ir artimųjų laimę. Teisybės siekimas, savo polgrių analizavimas ir nuolatinis naršymas yra pagrindiniai išsilavinimo ir doro žmogaus bruožai, būdingi Renesanso epochos asmenybei.

(363 žodž.)

Gerai pasistengei! Samuole!

T.9

R. 3 + 7 = 10